

for sit Vedkommende ikke have at bestille med. Det forekommer mig da at være en ganske uberettiget Fordring, som den ærede Ordfører nu fremsatte, at jeg paa Forhaand skulde angive, hvilken Kvantitet af Nedgang i Statsindtægterne jeg kunde finde mig i ved en Revision, og dette Spørgsmaal fra den ærede Ordførers Side agter jeg ikke at besvare. Jeg har ofte nok i Gjærningen vist, at jeg ikke holder absolut paa, at der til veiebringes en Erstatning for Statskassen for enhver Nedgang i Indtægt hidrørende fra Forandring i Toldpositioner. Altsaa er der ikke nogen Berettigelse til nu at ville gøre gjældende overfor mig, at jeg ved en gennemgaaende Revision af Toldloven vilde indtage det absolute Standpunkt. Ikke en Dros Nedgang i Statsindtægterne. Jeg har i tidligere Samlinger fremsat Forslag og er gaaet ind paa Lovforslag, som have medført ganske betydelig Nedgang i Indtægterne for Statskassen, f. Ex. om Ophævelse af den indenlandske Skibsafgift, som jo staar i et meget nært Forhold til denne Lov, og endnu i denne Samling foreligger der jo for dette Thing et Lovforslag om en ikke ubetydelig Nedgang i Statsindtægterne ved en Nedsættelse i Acciseafgiften, Produktionsafgiften for indenlandsk Sukker, en Nedgang, for hvilken jeg aldeles ikke har forlangt nogen Kompensation. Det er altsaa fuldstændig uberettiget, naar man paa Forhaand vil gøre gjældende, at jeg staar paa det Standpunkt. Ingen Forandring i de nugjældende Toldbestemmelser, som medfører nogenjombest. Nedsættelse i Indtægten. At forlange af mig, at jeg paa Forhaand skulde angive, om og hvor meget jeg vilde anse det for forsvareligt at opgive ved en gennemgaaende Revision af Toldloven, er i mine Tanker en fuldstændig uberettiget Fordring fra den ærede Ordførers Side. Selv om han derigjennem udtalte det samlede Udvalgs Formening, er min Formening om det Ubertiggede deri affirrat den samme, thi naar det ærede Udvalg ikke lige overfor mig har angivet Nogetjombest om, hvor meget det vil slaa af paa sin Fordring om en Nedgang af 3,4 Millioner, men har stillet sig overfor mig saaledes, at jeg er berettiget til at antage, at det ærede Udvalg staar fremdeles paa det Standpunkt: Nedgang af 3,4 Millioner, er det ærede Udvalg i sin Helhed ikke berettiget og endnu mindre den ærede Ordfører som Medlem deraf til at kræve af mig en Erklæring om, hvilken Nedgang jeg vilde gaa ind paa. Det andet Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig, gif jo ud paa, om jeg — jeg forstod det i alt Fald saaledes — vilde

være villig til at gaa ind paa det System, som flere Gange har været fremsat, nemlig det, at stigende Toldindtægter skulde medføre en forud bestemt Nedgang paa visse Positioner. Den ærede Ordførers Spørgsmaal var, hvorvidt jeg, naar det viste sig, at den nye Toldtarif medførte en forøget Indtægt for Statskassen, vilde gaa ind paa, at den forøgede Indtægt bortfaldt ved Nedsættelse paa visse Tarifpositioner. Saaledes forstod jeg den ærede Ordfører; skulde det ikke være rigtigt, veed jeg i Grunden ikke, hvad det er, den ærede Ordfører vil vide af mig. Et saadant System, der jo oftere har været fremsat, har i mine Tanker den meget store Svagthed, at man i Forveien, muligvis mange Aar i Forveien, vil bestemme, hvilke Toldpositioner Nedsættelsen skulde komme til Gode, i Steedet for at det Fornuftige dog vil være at tage Bestemmelse i det Dieblit, da man ser, at man har en større Indtægt af Tolden, end fornødent er. Men dertil kommer endvidere som en anden stor Svagthed ved dette System, at det vel anviser, paa hvilken Maade man kan blive af med en forøget Statsindtægt, men ikke samtidig angiver, paa hvilken Maade man kan faae Dækning for en gennem den nye Tarif formindstet Statsindtægt. Det forekommer mig at være et ret billigt Forlangende, at man, dersom man paa Forhaand skal disponere over et eventuelt Overskud som Følge af en ny Tarif, samtidig tager Bestemmelse om, paa hvilken Maade et ligesaa muligt Tab paa Grund af den ny Tarif kan blive dækket. Skulde endelig Systemet forstaaes saaledes, at hvert Aar, naar der havde været en forøget Toldindtægt, skulde der være Nedsættelse paa den og den forudbestemte Position, ser jeg ikke rettere, end at det i alt Fald maatte være en nødvendig Følge deraf, at naar et andet Aar igjen havde givet en mindre Indtægt, maatte man paany forhøje den samme Position. Saadanne Svingninger op og ned, ganske vilkaarlig, det vil sige kun berovende paa, hvor Meget der flød ind i Statskassen, uden at bero paa, hvorledes Produktionsforholdene, Konsumforholdene o.s.v. stillede sig, vilde jeg anse for et meget uheldigt System. Jeg har forstaaet den ærede Ordførers Tegm, medens jeg har Ordet, saaledes, at det er ikke det System, han har siglet til, men da dette System gjentagne Gange har været foreslaaet, har jeg troet, at det var rigtigt, at jeg udtalte mig derom nu. Hvad den ærede Ordfører har ment, veed jeg altsaa ikke. Jeg skal, dersom den ærede Ordfører vil gjentage sit Spørgsmaal til mig, gøre mig Umage for at høre og forstaa den ærede Ordfører